

สารนิพนธ์เรื่อง	การกำหนดความผิดอาญาฐานบุกรุกเคหสถานที่พักอาศัย
คำสำคัญ	บุกรุกเคหสถาน/สถานที่พักอาศัย
นักศึกษา	เจนจิรา สำลีศรี
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.เอกพงษ์ สารน้อย
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญา และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2564

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เล่มนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเรื่องมาตรการการกำหนดความผิดอาญาฐานบุกรุกเคหสถานที่พักอาศัย โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาความสำคัญของมาตรการทางกฎหมายในความผิดฐานบุกรุกเคหสถานที่พักอาศัย ว่าการที่ผู้กระทำความผิดได้บุกรุกเข้าไปหรือซ่อนตัวอยู่ในเคหสถานที่พักที่ หมายรวมถึง เคหสถานที่พักอาศัย (Privacy) ที่หมายถึง ความเป็นส่วนตัวในบ้านที่พักอาศัย สิทธิที่จะอยู่ตามลำพัง และเป็นสิทธิที่เจ้าของสามารถที่จะควบคุมพื้นที่ส่วนตัวของตนเอง หรือการที่บุคคลมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะอยู่อย่างสัน โดยโดยปราศจากการแทรกแซงการรบกวนจากบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่เป็นการบุกรุกอสังหาริมทรัพย์ธรรมดาทั่วไป

ในขณะที่เดียวกันบทบัญญัติตามกฎหมายไทยในปัจจุบันความผิดอันเกี่ยวกับการบุกรุกที่ปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา เพียงแต่บัญญัติความผิดเรื่องการบุกรุกเคหสถานทั่วไป ตามมาตรา 364 เท่านั้น มิได้บัญญัติอันว่าด้วยเรื่องการบุกรุกเคหสถานที่พักอาศัยแยกออกจากกันไว้ จึงเป็นกรณีที่บทบัญญัติและการลงโทษของกฎหมายในกรณีดังกล่าวไม่ได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดอย่างแท้จริง โดยเมื่อศึกษาบทบัญญัติกฎหมายไทยเปรียบเทียบกับบทกฎหมายต่างประเทศแล้ว เห็นว่ากฎหมายต่างประเทศมีบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการกำหนดความผิดอาญาฐานบุกรุกเคหสถานที่พักอาศัยที่แบ่งแยกออกจากฐานความผิดบุกรุกทั่วไปมีเฉพาะในบทกฎหมายบางประเทศ อาทิเช่น สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐสิงคโปร์ และสาธารณรัฐฝรั่งเศส เป็นต้น

ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะให้กฎหมายอาญาไทยมีการปรับปรุงบทบัญญัติความผิดอาญาและบทลงโทษที่เหมาะสม จึงสมควรที่จะมีการกำหนดให้การบุกรุกเคหสถานที่พักอาศัยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาไทย และมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมสำหรับการกระทำความผิด

ลักษณะดังกล่าว เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและมีความครอบคลุมมากขึ้น สามารถนำมาบังคับใช้
กับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ